

NOVOGODIŠNJI ISHA SEMINAR „XENOPHOBIA AND SOLIDARITY“ (BUDIMPEŠTA)

Nakon što sam postao članom ISHA-e Zadar 2015. godine, ubrzo sam saznao ponešto i o mogućnostima međunarodnog djelovanja koje su mi se time otvorile. To se prije svega odnosi na rad u okviru ISHA-e na razini cijele Europe i sudjelovanje na međunarodnim seminarima koji okupljaju studente povijesti sličnih interesa, omogućujući im razmjenu znanja i iskustava stečenih kroz studij. Prilike koje mi je Udruga pružila, nastojao sam iskoristiti za povezivanje s kolegama pa sam tako u 2016. godini sudjelovao na studentskim skupovima na Hrvatskim studijima i Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru. Međutim, glavni cilj je i dalje ostao okušati se na međunarodnom „terenu“, testirati vlastito poznavanje engleskog jezika, raspravljati o povijesnim temama s kolegama iz različitih zemalja te se sa što većim brojem njih i upoznati. Spletom okolnosti, prva takva prilika došla je u vidu tzv. novogodišnjeg ISHA seminaru koji se održava svakog siječnja u drugom gradu. Prošle godine domaćinstvo je imala Budimpešta, odnosno tamošnja sekcija ISHA-e, a krovna tema seminaru (koji se održavao 9. – 15. siječnja) bila je „Xenophobia and Solidarity“. Ohrabren pozitivnim iskustvom kolege Marija Marasovića koji je ranije sudjelovao na ISHA seminaru održanom u Berlinu u rujnu 2016. godine, odlučio sam se prijaviti za sudjelovanje. Na sreću nije bilo problema te sam u konačnici primljen u radionicu „Power of Propaganda“ koja mi je bila prvi izbor. Poslije svih priprema, rano ujutro prvog dana seminaru, kolega Marasović i ja ukrkali smo se na vlak u Zagrebu i krenuli put Budimpešte. Društvo nam je pravilo dvoje kolega iz ISHA-e Split. Ovdje bih htio napomenuti kako je „hrvatska delegacija“ bila vrlo brojna, a osim dalmatinskih sekcija, zastupljene su bile i ISHA sekcije iz Zagreba i Osijeka. U konačnici je to rezultiralo s time da je od otprilike 50 sudionika seminaru, njih čak 11 bilo iz Hrvatske.

Srž akademskog dijela seminaru bile su radionice, a gotovo 50 sudionika bilo je raspodijeljeno na njih 8, od kojih je jedna bila predviđena i za studente poslijediplomskog studija. Kao što je već istaknuto, ja sam imao priliku sudjelovati u radionici „Power of propaganda“. Prema već dobro uhodanoj praksi na ISHA seminarima, svi sudionici radionice morali su održati izlaganje od 15 minuta na engleskom jeziku, nakon čega slijede najprije pitanja moderatora, a potom pitanja svih ostalih sudionika određene radionice. Tom prilikom obično se razvije vrlo zanimljiva rasprava, ponajviše zbog različitih perspektiva svih sudionika, što se može zahvaliti nacionalnoj šarolikosti koja obično krase radionice. Takav slučaj bio je i u mojoj radionici koja je osim mene i još dvoje kolega sa Sveučilišta u Osijeku, okupila i studente iz Finske, Mađarske, Njemačke i Ujedinjenog Kraljevstva. Naslov mojeg izlaganja bio je „Propaganda in Socialist Federal Republic of Yugoslavia (from 1945 to 1980)“, a nakon svih izlaganja, održan je moderiran okrugli stol u prostorijama knjižnice Sveučilišta Eotvos Lorand.

Što se neakademskog dijela tiče, seminar je prošao u ugodnoj atmosferi uz mnoštvo aktivnosti organiziranih u kasnim popodnevnim i večernjim satima. Bilo je tu svega, od različitih tematskih

ruta s ciljem boljeg upoznavanja s povijesnom i kulturnom baštinom grada Budimpešte, do tradicionalne mađarske kulturne noći. Hrane i pića nije manjkalo, a zajednički ručak svakoga je dana bio organiziran u prostorijama famoznog Central European University-a. Iako mnogima naporno i dosadno, meni je posebno zanimljivo iskustvo bilo sudjelovanje na zajedničkoj skupštini svih ISHA sekcija gdje sam predstavljao ISHA-u Zadar. Iako treba reći kako se radi o višesatnom sastanku na kojem se razglaba, glasuje i odlučuje o svemu i svačemu, ipak je riječ o zanimljivom iskustvu na kojem možete saznati štošta o stanju stranih studentskih udruga, njihovih odjela za povijest te aktivnostima koje organiziraju i problemima koji ih muče. Nakon svega toga malo vam se proširi pogled i steknete sliku o tome čemu kao student i aktivni član neke udruge trebate težiti.

Poslije službenog završetka seminara, zajedno s kolegom Marasovićem i troje kolega iz zagrebačke sekcije, krenuo sam autobusom natrag prema Zagrebu pun lijepih dojmova i fantastičnih iskustava. Sve vrijeme razmišljao sam samo o tome koliko bi mi bilo žao da se nisam prijavio za ovaj seminar te bih s tom mišlju želio privesti ovaj tekst kraju i potaknuti sve one koji razmišljaju o prijavljivanju na slične događaje da se svakako odluče jer će definitivno steći mnoga vrijedna iskustva i prijateljstva. U konačnici, iskoristio bih ovu priliku da srdačno zahvalim i Odjelu za povijest na financiranju troškova participacije za ovaj seminar.